

RONDJE AMERSFOORT

IN DE VENSTERBANK

‘Ik zie geen fouten, maar mogelijkheden’

Wie: Wilma Hornsveld (62).

Waar: Kappeyne van de Coppel-
lolaan, Amersfoort.

Theepotten, ‘wandelande’ kopjes en vaasjes, de vensterbanken van Wilma Hornsveld staan er vol mee. De Amersfoortse maakt ze zelf, een vaardigheid die ze op haar 20ste al leerde. „Het was eigenlijk per toeval dat ik destijds bij een klei-atelier aan de slag ging”, vertelt ze. „Ik wilde een weefcursus volgen, maar belde een verkeerd telefoonnummer.” Het moment staat symbool voor iets dat vaker terugkomt in het leven van Wilma: een ‘fout’ kan zomaar uitlopen op iets heel moois. „Ik zie geen fouten, maar vooral nieuwe mogelijkheden.”

Ze pakt een theepot van tafel. Het oor van de theepot bestaat uit twee losse delen. „Tijdens het maken brak het hengsel. Dat was vervelend, maar toen ik nog een keer goed keek, vond ik het eigenlijk wel leuk.”

Hornsveld noemt haar manier van werken ‘speels’. „Ik laat dingen gebeuren en zie de schoonheid daarvan in. Er gebeuren soms dingen die ik zelf

niet had kunnen bedenken, dat zie ik dan als een cadeautje.” Die cadeautjes zijn bijvoorbeeld de ‘knijpvaasjes’. Kleine, vervormde vaasjes, die doen lijken alsof er tijdens het maakproces in geknepen is. „Dat gebeurde eigenlijk per toeval. Nu gebruik ik ze om bloemetjes uit mijn tuin in te zetten.” Het werken met klei ervaart

‘Ik laat dingen gebeuren en zie daar schoonheid in’

–Wilma Hornsveld (62)

Hornsveld als meditatief. „Soms ben ik in alle rust bezig met de meest kleine onderdeeltjes. Ik werk echt met mijn hele lijf, alles doet mee. Ik voel het tot in mijn tenen.” Moe wordt de Amersfoortse niet van het fysieke werk. „Ik geniet elke dag van de dingen die ik maak. Mijn lerares Coby Haanappel zei altijd: ‘Als je het morgen niet meer kan, dan heb je het vandaag wel gedaan.’” (Liselot van der Klift)

▲ Wilma Hornsveld samen met haar theepotten en ‘wandelande’ kopjes. FOTO LISELOT VAN DER KLIFT